

Woensdag 25 maart 2026

Voorganger: ds. Anne Verbaan-van den Heuvel

Thema: "Om zwijgen en schreeuwen"

n.a.v. Marcus 14: 55-63

Zwijgen en schreeuwen

Zeg eens wat!

Soms moet je de woorden uit iemand trekken.

Een ander praat juist voor twee. Haar zou je het zwijgen op willen leggen.

Je kunt teveel zeggen, daar zijn we goed in.

Er wordt vaak veel beloofd, teveel...

Er worden dingen gezegd waarvan je weet: dit klopt niet.

Had liever je mond gehouden!

Het gebeurt. Overal, in alle kringen én plaatsen helaas!

Het voert de spanning tussen mensen op.

Wat moet je: schreeuwen of zwijgen...

Iemand de mond snoeren of stilletjes over je heen laten komen.

Jezus staat te midden in de spanning en de drukte.

Het verhoor in het Sanhedrin, de Joodse rechterlijke Raad, is begonnen.

Het lijkt echter of Jezus er geen deel aan heeft. **Hij zwijgt.**

Zelfs als Hem uitdrukkelijk iets wordt gevraagd door de hogepriester.

Hij zwijgt.

Het vonnis staat al vast.

Het is nog een kwestie van zoeken naar goede juridische gronden.

Dit gebeurt nog in de wereld.

Er zijn veel getuigen bijeengebracht maar het lukt niet om twee of drie eensluidende beschuldigingen te vinden.

De een zegt dit, de ander dat. De hogepriester wordt ongeduldig.

Hij wil Jezus in de discussie betrekken.

"Geef je geen antwoord? Wat getuigen ze tegen u?"

Jezus zwijgt.

Als je je ogen dicht doet, je stelt het je voor,

is het een indrukwekkend schouwspel.

Een zwijgende man, rechtop,

en schreeuwende en tierende mensen om Hem heen.

- Je zou je oren wel willen bedekken tegen al dat gesar, geroep, woorden die tegen elkaar opklinken.

- Je zou wel willen zeggen: Houd op allemaal. Moet je eens naar jezelf kijken hoe jullie tekeer gaan als beesten. Luister nu eens eerst...

- Je zou een beweging willen maken om stilte en als die komt willen zeggen: Jullie willen Hem weg hebben maar je kunt de reden voor Zijn dood niet vinden? Schaam jullie...

Bij ruzie in familie of gedoe in onze politiek proberen we zeker zo iets... Of schreeuwen we mee met de grote der aarde omdat iedereen dat ondertussen doet. **Jezus zwijgt** als iedereen schreeuwt.

Zou Hij **bang** geweest zijn? Als je van alle kanten beschuldigd wordt...

Toch lijkt het niet of Hij timide, verlegen of schichtig is.

Is Hij vooral **voorzichtig**?

Je kunt je moment met tact en zorg uitkiezen om je punt te maken. Toch lijkt daar nu geen sprake van.

Al die beschuldigingen, al die laster, al dat schreeuwen levert daar niets op.

Levert het vandaag de dag wel wat op? Misschien, heel misschien soms...

Of is zwijgen de houding.

Hier is het de meest sprekende. Er ligt iets fiers en krachtigs in.

Alsof Jezus zeker van Zijn zaak is.

In Zijn zwijgen ligt nederigheid, geduld in het lijden.

Er ligt weerloosheid in tegenover alle boosheid en woede.

Dit zwijgen draagt dit alles. Hij verdraagt hier wat mensen elkaar aandoen.

Uit liefde...het is een vorm van liefde mensen als wij zijn.

Of heeft dat zwijgen nog meer staal in zich,

zoals Van Ruler ooit schreef.

Dat zwijgen helpt om tot het eigenlijke te komen.

De getuigen noemen het niet.

Ze raken er bijna aan als ze het over de tempel hebben...

Jezus zwijgt, totdat de kern aan de orde komt.

Bent u de Christus, de zoon van de Gezegende?

Dat ben ik!

De juiste vraag krijgt Zijn antwoord...

Dan gebeurt er iets

dat we van de hoge heren in hun pakken niet hadden verwacht of toch wel?

De hel breekt los. Eindelijk kunnen ze hun woede uiten.

Alles wat opgekropt zat, komt tot uiting.

In spugen, spotten, slaan en meer.

De woede moet bekoeld worden, die zat er al zolang.

Bijna drie jaar!

Zij bespotten Hem om zijn *profeet* zijn.

Later doen de soldaten het dunnetjes over.

Zij mishandelen Hem om Zijn *koning* -zijn.

En Jezus: Hij is hier voluit *priester*.

Staande tussen God en mens.

Zwijgend in een liefde die alles vergeeft.

In plaats dat wij mensen

stil worden om zoveel "mens- zijn",

zelf tot zwijgen komen, gaat het beest in de mens los.

Steeds weer ruiken mensen de kans om door bespottung en mishandeling zichzelf te

rechtvaardigen. Niet alleen in oorlog, niet alleen met fysiek geweld maar ook met een spervuur

van taal op alle sociale media.

Het verbale geweld is inmens.

Om maar niet naar hunzelf te hoeven kijken.

Ze overschreeuwen onmacht, mislukkingen, missers, angst ten kosten van een ander, desnood een volk, ras.

En het eigenlijke: om die Ander, Jezus niet nodig te hoeven hebben.

Jezus zwijgt.

Hij weet wat echt nodig is.

Onvoorwaardelijke liefde die vergeeft en geneest.

Wie Hem ziet, kan alleen maar stil worden

en zeggen Hij is het...de zoon van de Gezegende...

AMEN